

Enånger och Niuthånger Sochner

Den 6 Aprilis Åhr 1669.

Nembdhen.

Jöns Perßon i Långwinn,	Per Jönßon ibidem,
Anders Larßon i Röösånger,	Erich Jönßon i Tåsätter,
Oluf Anderßon i Hedhe,	Oluf Anderßon i Böhlan,
Hindrich Joenßon i Böhlan,	Oluf Michelßon ibidem
Erich Thomßon i Kyrkiebyn,	Olof Erichßon i Nickåra,
Jon Pederßon i Nickåra,	Oluf Joenßon i Bodha.

1.

Joens Olufßon i Böhlan hafuer belägrat **Erich Olufs dotter Sigridh i Hagha** och Aflat Barn; Altså blef han sakfäldt till 40 m:r efter dhet 3 Cap:l GiftMåla Balcken LandzL. barnet opfostra, efter Lagh 18 Capitel Erfdbalcken och dhe bägge stå uppenbara skrift.

2.

Wardt afsagdt, det **Fendrichen Niels Burman** skal halfua **Tyttrabroon** emooth **Borckaboerne** widh macht hålla, efter som gammalt warit hafwer medh förordh att huilken dhet försummar skal böta 20 m:r SilfrM:t.

3.

Dato framstältes **Hustru Karin i Roßla** som nästförwekne ting den 17 Novemb: 668 påstodh och sin Mann **Joens Månßon** tillwijta wille som skulle han bedrifuit otucht medh een gift Manns **Swen Erichs Hustru Elin i Sweden**, dhen der och nu för Rätten stodh och wille Eedhen gånga. Och blef Hustru Karin yterligare tillfrågat om hoon ännu ähr i dhe tankar att deße gifte personer hafua haft oloflig sammangång, swarade hon sigh intet weta huadh hoon tro skulle; Dock om hon häruthinnan hafwer owisligen tahl, begiärte hon att henne måtte sådant warda tillgifuit, medh innerlig åstundan och knäfallande för Rätten hon måtte ifrån sin Mann skillias, emedan dhet onda dem emellan opwuxit ähr, alldrig kan afafböijas, tillfrågades Hustru Karin sedermera, om hon wille äska Eedegång af förbem:te Hustru Elin, och hennes Edgörsqwinnor som nu sigh för Rätten antedde, swarade hoon nej och sitt förra tahl rättade, medh begiäran att hennes stoora fehl måtte tillgifwit och hon ifrån sin Man skild warda; Altså war Rättens betänkiande, det ofwanbem:te persohner ej till någon Eedegång och wärningsmåhl bebindas kunde, uthan blefwo the för tillmälet trygg giorde efter som Hustru Karin till dhen ända dhem sådant förwitt hafuer att hon Echtenskapet måtte endtledigas.

4.

Joens Månßon och **Hustru Karin** blefue af Rätten förmante att bättre hålla sin ächtenskaps lofwen och serdeleß åthwarnadhe att wachta sigh för drykskap, der igienom dhe ifrån deras förståndh bringaß kundhe.

5.

Höet allangandhe som han **Hustru Karin** i från **Swän Erßon i Sweden** af händt hafwer så blef sådhant henne tillgifuit för hennes swagha sinne och oförståndh såsom den der intet synnes wara wijdh sitt fulla förnuft.

6.

Alldenstundh det **Swän Matzßon i Niöthe** hafwer af hastigo modhe och i drykeßmåhl ställt sigh något ohöfweligh emoth sin **Fadher Matz Perßon** hwilket sedhan nu uhrsächtadhe och eij mehra åtänkia wille; altså wardt Rättens Betänkiadhe det Sonen Swän Matzßon skulle gifwa till dhe fattiga 2 P:r Koppm:t det han uthlofwadhe.

7.

Erich Erßon Gråå i Ängia, Obligation på 108 P:r Koppm:t gifwin till **Andhers Larßon Tresk i Hudwichzwaldh** d. 14 Augusti 667 tillstodh han och uth lofwadhe efter handhen willia bethalla.

8.

Nillß Håkanßon i Tosätter, erkiändhes frij för **Larß Perß: Bältares i Södherhambn** skull fordhran, om någre Jordepennigar i Tosättra hemmanet, efter dhett blef bewijst Jorden wara uthbetalt, och kan så Lars Pederßon ansökia, dem som penningarne unfångit hafwa, som bäst han kan och gitter.

9.

Oluf Olufßon i Ängia, inlade sin **Broders M:r Jöns Pratani** skrift daterat **Kimitho** den 13 Octob. 665 deruthinnan han hafwer försåldt sin anpart uti sin Sal. Faders Huus och Jordh för 130 P:r 4 öre uthi Ängia by till Oluf Olufßon. Men såsom dheres frambledne **Fadher Oluf Joenßon i Änge** hafwer giordt een förordning och Testamente för sin dödhså att **Broderen Johan Olufson** af den senare kullen skal besittia Hemmanet och han till mogande åhr ännu eij kommen åhr, icke heller hans Måhlsmann tillstädes; Dy opsattes ährendet till een annan tijdh. I medler tijdh beholler Änkian Oluf Olufßons Styfmodher, Hemmanet, det och hoon förswarligen bör förestå och widh macht hålla.

10.

Håkan Joenßon i Nygården blef dömbd att betahla till **Peder Pederßon Bose i Hudwichzwaldh** 133 P:r 16 öre KoppM:t, deruthinnan all kostnat och billigt Interesse inrächnat blef.

11.

Olof Olofßon i Öränge sattes till Målsmann för **Båtzmans Änkia Hust: Brijta Andersdotter i Snäckemora**, och efter han medh olydighet Målsmannsdömet wedersakade, blef han sakfäldt 3 m:r efter dhett 33 Capit. TingM. B.

12.

Erich Pederßon i Sunsätter fick fastebref på dhett Hemman 6 öre 6 th. som han af **Måns Larßon i Kyrkiobyn** för 534 P:r 26 öre Koppm:t kiöpt haf:r, emedan det war 3:die gången d. 3 Martij 665 Lagbuditt och sedermera Laghstånditt. Sälliaren och gaf honom dher till frijwilligt samtyckio, som Fastebrefwet der å wijdare förmähler.

13.

Peder Olufßon i Myra opbödh 2:dre gången ett Hemman i bem:te Myra 8 öre i Skatt som han af **Fendrighen Niels Burman** sigh tillhandlat hafwer.

14.

Lars Joenßon i Bäckiemora opbödh ett Hemman 6 öre 15 th:r i Skatt 2:dre gången.

15.

Nembdes Sexmanna Syn öfwer **Kyrkiobyes** grannars i **Niutånger Sochn** oskifto Skough, emedan somblige hafwa huggit mera och somblige mindre, huar om nu klagat blef.

16.

Item tilletz Sexmanna Syn emellan **Bäckemora** och **Wästtiära**.

Dito. Den 7 Aprilis.

17.

Dato. stältes för Rätten gift **Båtzman Johan Olufsson i Gillsätter** och **Kona Kiersten Olufsdotter i Wijk**, som hafwande war, dhe der, efter långsampt nekande, tillstodhe sigh både för och sedan han Johan Olufsson gift blef, haft oloflig sammangång, medh huar andra Nembl. någre gånger för två åhr sedhan, medan han ogift war och 2 gånger sedhan han blef gift; förste gången någre dagar efter Michaelis nästförleden, andre gången i Juhlhällgen. Men Konan säijer dock unge **Dräng Erich Olufsson i Wästtiärr** /: som och för Rätten stodh och betygat blef att han war Johan Olufs **Syskonebarn** /: Rätte barneFadren wara, till huilket han swarade och tillstodh sigh sidstförledne Bartolemessu tijdh henne belägrat och dher barnet kommer fram i liuset, uthi hans Rächningh, kan han intet neka sigh barnefadren wara. Sedan blefwo bem:te Johan Olofsson och Erich Olofsson enskilt tillfrågade, om dhe af huars annars tillgång och Lägersmåhl wettadt hafwa; Huar till dhe aldeeles eenständigt nekade; Så emedan ingen sådant dem öfwertyga Nembden ej eller pröfwa kundhe att Konan hafwer förstådt dem skylde wara, efter hoon intet i denne församling Barnfödd war eller länge tient hafwer; Altså dömbdes Johan Olufsson att böta 40 m:r för Mökränkningh och 80 P:r Silfrm:t för horet. Kohnan 40 P:r Silfrm:t efter Kongl. straffordningen och stånda kyrkioplicht der inge medel äre att tillgå, då plichte dhe medh Kropp; Huilken execution dem bägge wärkeligen den 19 Aprilis 669 öfwerhängen ähr.

18.

Att **Joan Månsson i Roßla** fylte wåda Eedh för sittande Rätten den 6 Decemb. 669 det kunde samptlige Nämndhen sigh påminna och att skadan war wärderat till 194 $\frac{2}{3}$ P:r Silfrm:t ehuruwähl sådant uthi Protocollo intet innfördt ähr, dock af **Johan Larsson Nerbelio** en Attest deröfwer extraderat, den och nu gafs på Högwälb:ne General Lieutenants och Gouverneurens remissorial af d. 13 Februarij 669.

Dito. Extraordinarie Tingh den 4 Junij 669.

Närwarande Landzskrifwaren Förständig Oluf Wargh medh Nämnden af förre tinget.

1.

Dato. förestältes een ung **Dräng** om sine 23 åhr **Lars Larsson** ben:d barnfödd i **Hohlsjö och Norbo Sochn**, den der tillstodh sigh, sidst förleden Pingesnatt som war den 30 passato, widh **Erich Thomssons** gårdh i **Haga** /: derest han tiente :/ att hafwa medh ett Knijfslagh ihjälstuket een annan **Dräng** wedh namn **Joan Pedersson född i Medelpadh Indahl Sochn och Hahlsta by**, som tiente hoos **Anders Andersson i Broo och Enånger Sochn**, men af hwadh orsak han den gerning giordhe kan han icke minnas, uthan gudhj bäst bekändt, huad ondt war honom i wägen, efter han ingen owänskap hade haft till den som aflifwat blef, för än the hoos hans Hußbonde hårdragits hafwa, och skiuter sigh så på dhe wittnen såsom tå närwarandes woro att the göra här om berättelse, emedan både början och lychten ähr honom fallit uthur minnet.

2.

Tolfmannen Peder Joenßon i Långwindh, förde honom till sinnes, att han samma natt, som han skadhan giorde, kom uthi dhen stugu i **Borcka by**, medh een **Båtzman** till **Swen** ben:d derest Peder Joenßon tå lågh och som Lars medh swordom och banskap sitt tahl förde medh Båtzman; Dock icke till onska emooth honom, säijer Peder Joenßon till dhem, att dhe skulle gå sin wägh och hwijla sigh, det Lars nu ej eller kunde sigh påminna, men ther finge the intet dricka. Emooth frågan om han tå war mycket drucken. Der till swarade han uthan twifwel, men intet wiste han sigh den dagen mehra hafwa drucket, tillijka medh **Joen Pederßon** som döden ledh och 3 andre persohner, uthi Borcka, än för 8 öre Brenwijn och een skåhl Swagöhl som och betygat blef, jembwål uthi **Hagaby** sielf fierde fådt 1 Kanna Öhl och een Kosa Bränwijn för 4 öre Koppm:t tillstodh sigh och intet tola något dricka.

3.

Tillfrågades granlaget huadh dhe wiste om honom berätta? Swaradhe the, att han intet för medh drykenskap här i Sochnen ähr befunnin, huarest han allenast ifrå Februarij Månadt innewarande ähr warit hafwer, uthan att han war een snäll och fljigt arbetzkarl.

4.

Erich Thomßon i Haga berättade efter sworne Eedh å book, att hans **Dräng Lars** kom hem på förskrefne Dato wijdh paß Mijdnatstijdh, sedhan han medh sitt folck lagdt hade, Ehrlade sigh, spiernade up Förstugu Dören hafwandes i medhföllie **Prästedrängen Peder Oluffßon** och som Erich Thomßon förnamm dhet Lars drucken war, hafwer han upstiget och förwarnat honom, det han icke illa låta skulle, uthan fast bätte till huilo gå och ruset af sigh sofwa men kunde dock intet winna honom der till; I medler tijdh, hafwer **Joen Pederßon**, som skadan unfick inkommit tå hafwer Lars genast till honom sagdt, hwij går tu efter migh. Joen swarat, tu lög iag går icke efter tig, Lars sadhe tu äst intet förgodh att Kiöpa een Kosa Brenwijn så wähl som iagh tu hafwer och bätte rådth ther till, huar medh dhe genast hafwa fattat huar andra i Håret in på stugugolfwet, men Hußbonden Erich Thomßon dem åthskildt, och fört Joen Pederßon genom Dören, Lars hafwer eftergådt och likwähl andre gången kommit till att hårdragas medh Joen Perßon. Hwarföre Erich Thomßon nödtwungen andra reesona måst skillia dhem åth och således drijfwit Joen Pederßon af gården.

5.

Therefter blef **Lars** innhämtat och Hakan på förstugu dören lagt sökiandes **Erich Thomßon** och Prästedrängen medh all fljigt att bringa honom Lars till Sängs, men han wille det intet, bad så att Prästedrängen skulle öfwertahla och föllia honom i Cammaren att hwijla sigh, dhet han och giordhe. I medlertijdh går Erich Thomßon till sängz icke annat troendes än att **Joen Pederßon** skulle wara bortgången, men een half stundh derefter kommer Prästedrängen och berättar dhet Lars hade haft knif i handen och skurit Joen Pederßon, knifwen togh Erich Tomsson emodt och efter Prästdrängen hadhe söfdt Lars läth han sättia wacht för honom sedhan han förstodh att Joen Perßon dödh war, elliest wiste han aldrig att hans Dräng otijdelige åthäfwor i dryckenskap och Slagsmåhl föröfwat hafwer, uthan alltijdh warit skickeligh och trogen, men ganska ringa öhl eller brenwijn tolde han.

6.

Dernäst inbillades **Prästdrängen Peder Oluffßon** som efter aflagdh Eedh berättade huru han hafwer kommit i föllie medh denne **Lars**, I det Peder Oluffßon kom gåendes ifrå een wakstugu i **Bårcka** och råkadhe Lars på Bårcka ängst widh Källan, som kom gåendes ifrå Strandh och två gånger skrijat, tå hafwa dhe fölgts åth efter the hade een wägh till **Haga** och när the

kommo uth för Hagen, råkadhe the Joen Pederßon som hafwer warit för i Lagh medh Lars; Och gingo så inn i **Erich Thoms** gårdh och först i Herstugun der går Lars och Peder ifrån honom in uthi Erich Toms stuga der han lågh, derpå hafwer Joen Pederßon inkommit och tå hafwer Lars sigh widh ankomsten så förhållit och sine ordh emooth **Joen Pederßon** fördr /: hwarigenom slagzmåhlet yppat ähr :/ som förbem:t ähr. Sedan slagsmåhlet öfwerståndit war, och honom Lars efter een half tijma blef efterlåtit att gå uth hafwer och Peder Oluffßon sedhan han sin mößa igenfann, som när the andra hårdrogos bortkom, strax der efter uthgådt i dhen mening att begifwa sigh hem och tå mötte han Lars i porten /: som tå allareda uth genom porten warit hafwer :/ blifwandes warse, det Lars een Knif i Handen hade, den han honom genast ifrå togh, kunnandes intet troo någon skada skedd wara, ehuruwähl han hörde att Joen Pederßon wijdh porten sade, Gudh nådhe tigh Lars för det du skar migh, Per Olofßon föllier så Lars in i stugun och honom i säng fohlade och söfde straxt som han insomnat hadhe upstijger Peder och skulle andre gången gå hem, men som han kom litet uth genom porten fan han Joen Pederßon dödh, och går så genast tillbaka, kungiörandes Husbonden om Erich Thomßon huadh skedt war, huilken altså opstegh och lät sin Drängh antastas, Lars Larßon tillspordes om han till sådant neka kunde, swarade han neij, ehuruwähl han intet kunde sielf sigh påminna sin dårskap, uthan tyckte nu så wäl som gjorde för mycket illa wara att han sigh i så måtto försyndat hafwer.

7.

Här öfwer war Rättens betänkiande att Dråparen måste gifwa Lijf för Lijf efter Gudzordh och Sweriges Lagh Dråp M. B. med willia 2 Cap. L.L. hemställandes den Kongl. Hofrättens wijdare nådige Resolution ödmuikeligst Dråparens **Fadher Lars Joenßon i Hohlsjö** anhöllt hoos Rätten om Intercession det honom måtte gifwas tijdh till att först förlijka Målsäganden och sedan winna den nådhe att Böther ehrläggia, beklagandes sin olyckelighet att hans hustru länge för hafwer warit af then orena Andan besatt och ännu hufwudhsuagh, deraf att hennes andre Sohn och Mågh ähre blefne Knechtar och nu befruchtar han att dhet skal blifwa wärre medh henne för denne sin Sohns olägenhet, huilket rätten icke hafwer kunnat underlåta ödhmiukeligst här medh Kongl: Hofrätten insinuera.

8.

Här öfwer ähr ankommen den Högkongl. Hofrättens resolution att TingsRätens dom approberas och **Lars Larßon skal** halshuggas, huilket wärkeligen exequerat ähr.

Den 9 Novemb. Åhr 1669.

1.

Dato. publicerades Kongl. Majj:ts Placat om Barnamordh.

2.

Dato. Opbödz förste gången **Olof Olofs i Ängie** neddsatte pant och Silfwerbälte i Kyrkian, för 10 RP:rs wijthe, som han ähr skyldigh och lagligen tilldömbdh att betahla **Kyrkioherdens H. Jöns efterlefwerska Hust. Helena**, huilket wijthe hoon Änkian sedhan till dhe fattige förähra mände.

3.

Peder Oluffßon i Myhra läth 3:die gången opbiuda **Fendrichens Niels Larßon Buhrmans** Hemman 8 öre i skatt.

4.

Oluf Anderßon i Brännemo blef Sakfält till 3 m:r för ogill gärdzlegårdh, som **Lars Pederßon i Brennemo** och **Oluf Anderßon i Böhlan** besichtigat hafwa, såsom och skal han Oluf Anderßon uppfylla **Joens Pålßons i Tosätter**, tagen skada på Åker och Äng af hans grannars boskap ättiande, medh 1½ lb Lijn och 1 gilling Höö, efter Mätesmanna ordom.

5.

Hust: Brijta i Fägärde Kärade till **Staffan Matzson i Öränge** och **Oluf Larßon i Iggesundh**, för det dhe uthan lof och minne, hafwa tagit hennes Häst på **Skarplychz Hedhen** och medh honom bägge tillijka rijdit till Niöthe, huarigenom Hästen på båda bakbeen är halt worden, så att han henne nu till ingen nytta wara kan, och fördenskull äskade hoon af dem een tillbörligh recognition och wedergällning. Deremooth exciperade Staffan Matzson och Oluf Larßon, att Hästen af någon theras förwällan ingaledes ähr halt blefwen, emedhan dhe allenast ¼ Mijhl ifrå Heden till **Niöte** medh honom sachteligen rijdit hafwa, huilket af **Tolfmannen Erich Thomßon i Kyrkiobyen** /: som medh dem i föllie war :/ wittnat och besannat blef; Elliest sadhe sigh intet annat förstådt än Hästen war skadhelöös, tå the medh honom till Fägåhl kommo. Och tillstodh fuller Staffan Matzson att han först Hästen på Heeden fasttogh, men wiste ej annat, än han sin **Moderbrodher Oluf Larßon i Långwinn** tillhörig war, emedan hans och Änkians Hästar i påseende ähre lijka, och i ty mäkte sigh emooth sin ModherBroder wäl giordt, att han hans Häst ehrtappat och fasttagit hafwer.

6.

Wardt sagdt, att ährendet måste anstå till theß någre bättre skiähl och underrättelse frambdeeles torde innhämtas, anthen Hästen tillförende /: som någre dhe honom påsedt hafwa, wille förmehna :/ kan bewijsas warit skinckhalt, eller och genom hårdt rijdande, som Änkian klagat öfwer ähr skadat och förderfwat worden. Sedan will Rätten sigh deröfwer wijdare förklahra.

7.

Joens Månßon i Roßla och hans **Hustru Karin** framträdde för Rätten och beklagade sigh, att dhe ännu intet kunna förlikas och ächtenskaps sämia hålla, uthan begjärte få åthskillias, ~~som dock på förra Tinget af Hust: Karin uthlofwat blef, att hoon skulle afstå medh sin tillförende föröfwade otidighet och galenskap emoth sin Man Joen Månßon.~~ Hwilket således till Venerandum Consistoriurn remitteres.

8.

Joens Erichßon i Tåstadh, å sin **Fadhers Erich Olufßons** wegnar äskadhe af **Oluf Olufßon i Öränge** någon wedergiällningh och recognition för dhen bekostnat han på hans **Fadher Syster gamble Pijga Marijth** anlagdt hafwer, tå hoon hoos Erich Olufßon i tu åhrs tijdh stadigt höltz widh Sängen af siukdom och ålderdoms swagheet och således ingen dienst förrätta kunde. Men såsom dhet blef betygat och Nembden witterligit war, att hoon Marith i 7 år hafwer honom Erich Olufsson troligen och ofehlbart tient för ringa lön och 3 P:r om året, och i 7 år uthan lön; Altså ophäfwes det ena emoth det andra, så att Erich Olufßon intet hafwer att prætendera och påfordra.

9.

Dato för **Joens Larßons i Sättra Efterlefverska Hust: Kersten** nembdes till Måhlsman **Lars Perßon i Brennemo**.

Den 10 Dito.

10.

Dato. publicerades Kongl. Maj:ts Skougsordningh, Item Kongl. Maj:ts Ordning om tienstefolck.

11.

Anlangande **Joen Larßons i Sättra efterlefwerskas, Hustru Kerstens** för detta hafde prætion, emoth sin **StyfSohn Michel Larßon**, för det han hennes framledne Manns giordhe Testamente icke fullfölgt hafwer. Så ähre dhe nu, efter Hust. Kerstens Målsmanns **Lars Pederßons i Brennemo**, såsom och andre twänne godhe Männns, **Oluf Larßons i Långwinn** och **Anders Larßons i Röösånger** läggningh och godtfinnande så förljkte och öfwerens kombne, att Michel Larßon skal gifwa sin Styfmodher Hust: Kersten i ett för alt 70 P:r Koppm:t och 3 gillinger Höö, medh dhett förordh, att penningarne innan twänne wiße Terminers förlopp skola Contenterade och erlagde blifwa, Nembl. till nästkommande Mijdhfasto tijdh _ 30 P:r och åhr 671 på Hudwichzwaldh Marknadt 40 P:r och sedhan hon Hust. Kersten i så måtto, sitt nöije och Satisfaction erhållit hafwer, tå skal hoon Gården Sättra afträdha och dher medh sin prætion om berörde Testamente alldeeles afstå. Hwilken förljkningh och giorde disposition af Rätten ej ophäfwes eller ogillas kundhe uthan blef nu sådant fullkombligen stadfäst och approberat att huarken Hustru Kersten eller Michel Larßon skal hafwa macht här å qwällia wijder straff som Lagh säger.

12.

Alldenstundh **Erich Olufßon i Grängsbo och Alfta S:n**, föregifwes emottagit af **Jöns Nielßon i Bäckemora** 23 P:r Koppm:t som af **Båtzmannens Sal. Peder Pederßons** omyndige barnß Jordepenningar skohle honom Erich Olufßon i betahlning tillstälte wara, och Niels Nielßon i Bäckemora säger sigh och så många penningar för Sal. Peder Pederßon /: som tå hans Båtzmann war /: till bem:te Erich Olufßon hafwa betalt, dem han således nu af Jöns Nilßon innfordrade; Altså måste först om ährendets beskaffenhet hoos mehrbem:te Erich Olufßon undersökias och erfahras till wijdare beskedh och uthslag i Saken.

13.

Jöns Nielßon i Bäckemohra hafwer emooth afsagdh dom d. 16 Martij 667 disputerat och innehollit medh dhe 22 P:r 22 öre Koppm:t som han sin granne skyldigh och tilldömbdh åhr att betahla; Hwarföre han blef sakfäldt till 6 m:r för Domqwahl efter dhett 39 Capit. TinghM. B.

14.

Niels Håkanßon i Tosätter /: som på förra Tinget d. 18 Novemb. 668 blef efter dhett 16 Capit. Sår M. B. L. L. medh willia dömbdh att wårda natt och åhr för sin granne **Erich Jönßon**, i det han honom förmedelst ett yxehammarslag så illa skadat hadhe, /: blef nu förestält, och alldenstundh natt och åhr ähre omlupne sedan skadan giordes, och Erich Jönßon i medler tijdh mästedeels till hälßan kommin åhr, dy blef Saken å nyio till dombs optagin, och blef Niels Håkanßon Sakfäldt till 20 m:r för full såre, efter dhett 6 Capit. SårM. B: medh willia L. L. Målsäganden gaf sin rätt efter.

15.

Erich Anderßon Bröms, presenterade een oförseglat attest, daterat den 9 hujus, som för dhetta **Qwartermästaren Mannhaftigh Anders Erichßon Lille** extrademat hafwer, angående att Erich Anderssons **Brodher Hindrich Anderßon Bröms** åhr på **Lijfländske gräntzen** dödhd blefwen, och wille således han Erich Anderßon något Fasta arf efter honom, hoos sin

Swåger Håkan Joenßon innfordra; Men såsom dhenne blotta attest ej kunde witsordh gifwas och för gultig erkiännas, dy kunde Rätten intet optaga ährendet till lageligit sluuth, uthan starkare inkommande beskeedh, om han Hindrich ännu lefwer eller dödth ähr.

16.

Oluf Anderßon i Mörtþiö läth 1 gången opbiuda sitt Hemman 6 öre i skatt.

17.

Erich Olufßon i Möþöhn opbödh sitt Hemman 5 öre i Skatt 1 gången.

18.

Dato. efter Fyra owaldhe Synemänns berättelse wart i sanning befunnet att **Oluf Andersson i Nöthe** hafwer lijdit stoor skada på sin årswäxt, huarpå honom Rättens bewijs gifwit blef.